

Svar (11/7 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Det i spørgsmålet omhandlede rensesanlæg skal i henhold til recipientkvalitetsplanen for Limfjorden og den godkendte spildevandsplan udbygges, for at spildevandet ved udledningen er rensset således, at målsætningen for vandkvaliteten i Limfjorden bliver tilgodeset.

Spørgsmålet om eventuelle gener fra det udbyggede rensesanlæg har været genstand for en bred og indgående debat i forbindelse med tilvejebringelse af en lokalplan for det område, hvorpå det eksisterende rensesanlæg skal udvides.

For at begrænse eventuelle gener mest muligt foretages der en opfyldning af et areal i Thisted Bredning, således at der opnås en afstand til nærmeste forureningsfølsomme virksomhed (slagteri og boliger) på mindst 100 m.

Afstandskravet på 100 m er det i miljøministeriets cirkulære af 22. februar 1977 vejledende afstandskrav af hensyn til eventuelle lugtgener.

I den debat, der er ført i forbindelse med lokalplanforslagets fremlæggelse, har andre alternative placeringer været vurderet.

Ud fra en samlet vurdering af omkostninger og ulemper og ikke mindst byrådets tilsgn om at træffe nødvendige foranstaltninger til at begrænse gener fra rensningsanlægget, har planstyrelsen efter kommuneplanloven godkendt kommunens § 15-ramme, således at rensesanlægget kan udbygges på det opfyldte areal i Thisted Bredning.

Jeg finder, at der således er foregået en fuldt forsvarlig planlægningsprocedure omkring rensesanlæggets placering. Da selve rensesanlæggets konstruktion ikke kræver forhåndsgodkendelse i henhold til reglerne i miljøbeskyttelsesloven, finder jeg, at spørgsmålet om rensesanlæggets placering må anses for afsluttet.

Spm. nr. S 1377

Til **justitsministeren** (30/6 86) af:

Fischer (KF):

»Vil ministeren overveje en ændring af presseloven, således at personer, som optræder eller forventes at optræde som vidner, udelukkes fra at modtage nogen form for

honorar i forbindelse med afgivelse af oplysninger til dagspressen?«

Begrundelse

En række dagblade har fra mandag den 23. juni 1986 bragt oplysninger om, at mindst to af vidnerne i Bonde Nielsen-sagen på forskellig vis har modtaget penge fra Ekstra Bladet i forbindelse med deres kendskab til Bonde Nielsen-sagen. På denne baggrund bedes justitsministeren vurdere, om der er grund til at stramme presseloven, således at der ikke kan opstå mistanke om et interessefællesskab mellem et dagblad og personer, der kan optræde som vidner i en retssag.

Svar (9/7 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lov nr. 147 af 13. april 1938 om pressens brug indeholder bl.a. en række regler om det strafferetlige og erstatningsretlige ansvar for indholdet af trykte skrifter. Loven indeholder endvidere forskellige regler om berigtigelse af faktiske oplysninger i periodiske skrifter (dag- og ugeblade m.v.).

De gældende regler regulerer derimod ikke pressens adgang til at betale vederlag for oplysninger, der indhentes i forbindelse med udarbejdelsen af en artikel i det pågældende blad.

Såfremt en person, der har afgivet oplysninger til pressen, senere skal afgive forklaring i retten om de samme forhold, følger det af de gældende regler i retsplejeloven, at det er op til retten at vurdere, hvilken vægt der kan tillægges vidnets udsagn. I den forbindelse må retten også vurdere eventuelt foreliggende oplysninger om, at vidnet har modtaget betaling for oplysninger, der tidligere har været givet til pressen.

Et egentligt forbud i straffeloven eller presseloven imod, at pressen betaler vederlag for at få oplysninger, ville være en nydannelser i dansk ret, som i givet fald må forudsætte indgående overvejelser i et udvalg.

Justitsministeriet har den 20. februar 1986 nedsat et udvalg, som skal gennemgå aktuelle spørgsmål vedrørende det strafferetlige ansvarssystem på medieområdet. Udvalget skal også se på de presseetiske regler.

Jeg har derfor fundet det rigtigt at tilsende udvalgets formand, højesteretsdommer Else